

Uchwała Nr XXXI/302/09
Rady Miejskiej w Karlinie
z dnia 30 stycznia 2009 roku

**w sprawie rozpatrzenia skargi na kierownika Miejsko – Gminnego
Ośrodka Pomocy Społecznej w Karlinie.**

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 roku Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z § 81a ust. 1 i 5 uchwały Rady Miejskiej w Karlinie Nr IX/63/03 z dnia 30 kwietnia 2003 roku w sprawie Statutu Gminy Karlino (Dziennik Urzędowy Województwa Zachodniopomorskiego z 2003 r. Nr 51, poz. 863 ze zm.), Rada Miejska w Karlinie, po uprzednim zbadaniu skargi przez Komisję Rewizyjną, postanawia:

§.1. Uznać za **bezzasadną** skargę Pani Aliny Lendzion z dnia 8 grudnia 2008 roku, na działalność Kierownika Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Karlinie.

§.2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej.

§.3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej
Tomasz Rusiecki

Uzasadnienie
do Uchwały Nr XXXI/302/09 Rady Miejskiej w Karlinie
z dnia 30 stycznia 2009 roku w sprawie rozpatrzenia skargi na kierownika Miejsko –
Gminnego Ośrodka pomocy Społecznej w Karlinie

Pismem Nr NK. 3. AZ.0551/617/08 z dnia 11 grudnia 2008 r. Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki w Szczecinie przekazał Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Karlinie, w celu rozpatrzenia, skargę Pani Aliny Lendzion dotyczącą działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Karlinie.

W piśmie z dnia 8 grudnia 2008 r. Pani Lendzion zwróciła się z prośbą do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie o udzielenie odpowiedzi w sprawie jej dotyczącej, związanej bezpośrednio z jej zatrudnieniem w Miejsko-Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Karlinie. Pani Lendzion poinformowała, iż w 2001 r. została zatrudniona na stanowisku pracownika socjalnego. W marcu 2008 r. podniosła kwalifikacje uzyskując I stopień specjalizacji w zawodzie. Dnia 26 listopada 2008 r. Kierownik Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Karlinie rozwiązała z nią umowę o pracę za wypowiedzeniem z powodu likwidacji stanowiska pracy.

Pani Lendzion dodała, iż nie wie co było powodem takiej decyzji ponieważ zgodnie z art. 110 ust. 11 ustawy o pomocy społecznej ośrodek pomocy społecznej zatrudnia pracowników socjalnych proporcjonalnie do liczby ludności w stosunku jeden pracownik na 2 tysiące mieszkańców, nie mniej niż trzech pracowników. Wojewoda Zachodniopomorski przekazując niniejsze pismo Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Karlinie w piśmie przewodnim zakwalifikował wystąpienia Pani Lendzion jako skargę w rozumieniu art. 227 kpa.

Skarga ta dotyczy podjętej przez Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Karlinie decyzji odnośnie rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem z powodu likwidacji stanowiska pracy.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi na kierownika gminnej jednostki organizacyjnej jest rada gminy.

Komisja Rewizyjna po zapoznaniu się z treścią skargi i po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego postanowiła uznać skargę za bezzasadną.

W uzasadnieniu takiego stanowiska wyjaśnia, że w przedmiotowej sprawie nie przysługuje skarga w rozumieniu art. 277 k.p.a.

Skarga wnoszona na podstawie powyższego przepisu jest rodzajem środka prawnego o charakterze uniwersalnym. Zakres przedmiotowy skargi jest bardzo szeroki, z tym, że skarga musi odpowiadać łącznie dwóm warunkom :

- nie może posiadać cech środka ochrony interesów pranych jednostki uregulowanego w Kodeksie postępowania administracyjnego lub przepisach szczególnych (w tym przepisami kodeksu postępowania cywilnego).

- musi zawierać zarzut wadliwej działalności organu lub jego pracownika.

Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w wyroku z dnia 1 grudnia 1988 r. Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, sygn. akt III SA 1636/97 LEX nr 37138 skarga o której mowa w art. 227 k.p.a. jest środkiem ochrony interesów jednostki, które nie mogą stanowić podstawy powództwa lub wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania sądowego.

Skarga Aliny Lendzion nie spełnia pierwszego z wyżej wymienionych wymogów, albowiem zasadności rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracodawcę. Sprawa tego rodzaju podlega rozpoznaniu przez właściwy Sąd Pracy Pracownik, któremu w jego ocenie

wypowiedziano umowę o pracę w sposób nieuzasadniony lub niezgody z prawem, służy środek ochrony jego interesów w postaci odwołania od wypowiedzenia do Sądu Pracy (art. 44 k.p.), tj. może on wytoczyć pracodawcy powództwo o roszczenie przewidziane w art. 45 § 1 k.p. w terminie 7 dni od doręczenia pisma wypowiedzającego umowę o pracę (art. 264 § 1 k.p.).

O prawie wniesienia odwołania do Sądu Pracy art. 30 § 5 kp. Pani Alina Lenzion została pouczona przez pracodawcę.

Zatem w przedmiocie objętym skargą właściwym do rozstrzygnięcia jest wyłącznie Sąd.

Jednocześnie Rada Miejska dodatkowo wyjaśnia, że Kierownik Miejsko - Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Karlinie składa co roku Radzie Miejskiej w Karlinie sprawozdanie z działalności kierowanej przez niego Ośrodka oraz przedstawia potrzeby w zakresie pomocy społecznej. Sprawozdanie to jest jedną z głównych podstaw przy podejmowaniu rozstrzygnięć, które wpływają na treść stanowionych przez radę uchwał z zakresu pomocy społecznej ale także innych zadań nałożonych na gminę.

Wniosek Pani Lenzion, iż w Ośrodku tworzy się dodatkowe etaty : tj. ½ etatu na kadry, 1 etat na księgowość, 1 etat na stanowisko pracownika socjalnego oraz radcy prawnego, nie świadczy o dobrej kondycji finansowej Ośrodka ale o potrzebie zatrudnienia odpowiedniej kadry, która zapewni właściwą realizację zadań zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Kierownik MGOPS jako osoba zarządzająca tą jednostką odpowiada za jej właściwą pracę i organizuje ją tak, aby zapewnić odpowiedni poziom świadczonych usług.